

Vechten tegen de bierkaai

Foto: Jan Peeters - KN

Shirin Musa: "Ook in Nederland moeten moslima's hun man delen met andere vrouwen. Naar ik vrees op grote schaal."

De Tweede Kamer overweegt wetgeving om ontbinding van religieus gesloten huwelijken te kunnen afdwingen, óók katholieke, om moslimvrouwen te bevrijden uit soms helse omstandigheden.

Jan Peeters

Nee, ze wil het niet opnemen tegen religies, bezweert moslima Shirin Musa. De 34-jarige Nederlandse van Pakistaanse afkomst mocht gisteren haar verhaal doen voor een Tweede Kamercommissie.

Minstens net zo onderschat als gedwongen huwelijken en genitale verminking is het fenomeen 'huwelijkse gevangenschap', dat Musa aan den lijve ondervonden heeft. Dat geldt voor menig wettelijk gescheiden moslima. En nee, ze is geen radicale feministe. Shirin is een spontane, goedlachse en academisch gevormde vrouw die de ogen van de samenleving wil openen voor een wrede realiteit waar een groeiend deel van de Nederlandse bevolking mee te maken heeft.

Die problematiek treft volgens haar ook joodse en katholieke vrouwen. Die kunnen immers ook niet kerkelijk hertrouwen als het eerste huwelijk niet nietig is verklaard door een kerkelijke rechtbank. Een katho-

lieke vriendin van haar kan daar over meepraten, vertelt Shirin terwijl ze haar hoofddoek opnieuw schikt.

De schellen van de ogen

Hoewel eventuele wetgeving ook de katholieke Kerk raakt, moeten we ons beperken tot de problematiek die eraan ten grondslag ligt. Een problematiek die Shirin Musa overkwam toen zij verliefd werd op een welbespraakte en hoogopgeleide Pakistaanse moslimman en met hem in het huwelijk trad.

'Er zijn speciale termen voor: je geldt als een 'levend begraven'

Als gelovige moslima zag Shirin het in 2002 gesloten burgerlijk huwelijk als verloving. Ze wilde haar maagdelijkheid bewaren voor het religieuze huwelijk dat in 2005 zowel in Nederland als in Pakistan gesloten werd. Bij de huwelijksviering daar vielen haar al de schellen van de ogen. Ze hoorde familieleden van

haar soennitische echtgenoot schamperen over haar etnische afkomst en sjiitische geloof. Haar prins op het witte paard veranderde in een tiran die haar slechts gebruikte als inkomstenbron voor naar hier gehaalde familieleden. Ze moest onderdanig zijn, hem op zijn wenken bedienen en zich losmaken van de Nederlandse cultuur waarin ze was opgegroeid. Ook wilde hij dat zij dagelijks de Koran las. Hervatting van haar rechtenstudie, zoals was afgesproken, zat er niet in.

'Levend begraven'

Zijn werkelijke motieven bleken in 2008, toen hij een week na het verkrijgen van de verblijfsvergunning echtscheiding aanvroeg en kreeg.

Maar hij weigerde het huwelijk religieus te beëindigen door formele verstoting. In Pakistan kon hij meerdere vrouwen huwen. Voor Shirin betekende de positie van verlaten vrouw een enorme schande en vernedering. "Er wordt over je geroddeld. Er zijn zelfs speciale termen voor: je geldt als een 'weduwe van een levende man' of een 'levend begraven'. Het betekent ook een grote schande voor de familie, wat niet zelden tot eerwraak leidt. Shirin's familie bleef echter pal achter haar staan. Maar ook zou zij, zelfs na een nieuw burgerlijk huwelijk in Nederland, bij een bezoek aan Pakistan of andere 'sharialanden' als 'overspelige' vervolgd en zelfs gestenigd kunnen worden.